

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Fulgentio episcopo rusensi. Cap[itulum]. xxxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mense ianuarii occurrentibus. Fo. xxvij.

Sus et alijs indicis: quem eo die moritum non uerat: famulis secreto nuncianit: et ut necessaria sepulture pararent consuluit. Quod sanctus per spiritum auditens: hoc esse futurum eo die omnino denegauit: et ioseph alter esse impossibile constanter affirmauit: asserens se velle mortui: nisi basilius eo die sole occidere occubaret. Tunc socius eius interrogat: si vult moriri peccato et vivere christo: si die sequenti usque ad sextam horam superuueret: quod et ioseph se facturum spondet. Beatus autem basilius quis naturaliter illico moriturus: oratione non tantum mortis inducias et conualescentiam a christo imperauit: et usque in crastinum ad horam nonam superuexit: mane et hora tercia de lecto surrexit: ad ecclesiam propria pedibus accessit: et ioseph conuersum baptizauit: et rediens ad lectum hora nona spiritum feliciter emisit kalen. ianuarii tempore imperatoris gratiani: sepultusque est in ecclesia sua. Hic contra eunomium infirmes elaborauit libros. De spiritu sancto volumen egregium. In etiam eron homelias nouae. Epistolas breves: variisque tractatus. Ad euccharis epistolam unam contra hereticos. De incarnatione domini librum unum. Utram basilam et iosepham. Extra iustitiam apostolata libros fortissimos. De generibus peccatorum inquisitionum librum. Deinde catholica ad apollinem iconem epum librum unum. Scriptis etiam regulam monachorum qua utrum armentum: et alia multa opuscula fecit.

De sancta martina virginine et martyre. Cap. xxi.

Martina virgo et martyris rome ex parte rome na-
ta: ibidemque sub alexandro imperatore passa est. Que ab eo ut christiana comprehensa: ad apollinis sacrificium iniuratur. Et dum orasset pars templum cuius idolo cecidit: et demon per aera sicut fuisse clamans euannuit. Quia alexander alapis cesam ab octo viris binatum sibi succedentibus vincens ferreis attrahit fecit. Qui videntes quartuor angelos virginem confortantes conuersti sunt: propter quod et ipsi suspensi: et vnguis lacerati: demum decollati martyrii: consumauerunt. Deinde virgo christi suspensa: et post hoc in quartuor palis extensa gladiis concidit: sed censoribus subito dececedentibus carceri tradit: ubi ab angelis visitata confortatur: et celesti cibo reficitur. Indeque educta in templo artemidis statuitur: et immolare compellitur. Sed coruerte idolo et fugato demonie iterum circa mammillas vnguisbus lanatur. Iterumque carceratur. Deinde in amphitheatre duxa bestiis subiicitur. Unius pedibus leo procedit manusetus. Et dum inde educta fuisset: idem leo mox eveniens alexandri cognatus interfecit. Iterum

post duos dies suspensa: et vnguis rasa: atque decalvata est: eo quod virtutem maleficio cum capillis inesse putabant. Et dum in templo ei reclusa fuisset sola: idolo corruevit: audire sunt voces angelorum continentium a pagans. Quod imperator: compertens: ipsam extravagabundam iussit decollari. Et facto maximo terre motu. cccc. gentiles conuersti sunt. Unius corpus calixtus papa cum suis clericis sepelivit kalendas ianuarii.

De sancto Concordio presbytero et martyre. Cap. xx.

Concordius presbyter et martyris passus est spoliatus tempore antonii imperatoris. Ibi et parte gordiano christiano rome ortus: a sancto pio verbis episcopo presbyter ordinatus et doctus est. Qui cum via salaria habitaret apud sanctum euryceum: tentus a torquato comite tuncie: qui versabatur spoliatus: cum epum confitentes: et sacrificare nollet: carceri traditus est: ubi a sanctis euryce et antimmo episcopo amicis torquatis de eius consensu visitatus et confortatus fuit. Inde eductus equuleo suspenditur et torquatur. Et dum constanter in fide persisteret: iterum carceri mancipatur: et fame triduo maceratur. Nouissime cum statue sonis eidem in ergastulo presentate thurificare renueret: a duabus satellitibus ibide decollatur kalen. ianuarii. Sepultus in loco ubi aque plures emanant: surta cluitatem spoleranam.

De sancto Almachio martyre. Cap. xxii.

Almachius martyris rome martyrii passus est. Qui cum sacrificantibus gentilibus diceret: hodie octauie dominici dies sunt: cessare a superstitionibus idolorum: iubente verbis prefecto captus: et a gladiatoriis occisus est kalen. ianuarii: ut dicitur in martyrologio adonis.

De sancto Fulgentio episcopo suspensi. Cap. xxiii.

Fulgentius episcopus. suspenso ex parte fulgentio et matre marchiana nobilibus in ciuitate tolero hispanie natus est. Qui grecis et latinis litteris non modestius eruditus in annis iuuenitibus a fausto episcopo in exilium relegato monachale habbitum suscepit. Hic primo ab arraniis multas infidias et persecutides perpessus et aliquando durissime celsus est. Deinde effectus abbas monasterii sui: eadem arriana peste crescente ab eodem cenobio effugatus: sed auxiliante christo

dij

Liber

Secundus

post tempus aliquod reductus in episcopum suum electus fuit. Qui verbo et exemplo populum suum docens ad defensionem catholice veritatis: multa opuscula contra arrianam heresim compilauit. Propter quod ab arrianis in insula sardie cum ix. catholicis epis relegat: domum ad ecclesiam suam reuocatus: quasi per annum ante obitum suum episcopatus cessit: et ad monasterium suum rediens: ibidem non ut abbas: sed ut simplex monachus annum vitium vite sue exegit. Ibis pleius sanctitate hyanitatis debiti soluit kalen. januarii. epatus sui anno c. xxv. vixit vero anno lxxv. Hic inter ceteras sue arctissime recordenda carnes aut vinum nulla nunc necessitate: vel infirmitate gustauit. Flouuit autem tempore gelasii papae: et anastasi primi iperatoris. Hic diuina et humana litteratura prestatissimus: adversus fastum elegans scriptis volumen. Composuit tractat et homilia multas plurimos sermones. Scriptis fabularis allegorica libio quem mythologiarum vocabula intitulavit. Hec gibertus.

De sancto Fulgentio episcopo
vtriculan. Cap. xxxiiij.

Fulgentius episcopus
vtriculan. vir nimis letitatis fuit. Qui dum rex gothorum tortilas ad patres suas accederet: eisdem per clericos suos exenti missit: ut eius insania mitigaretur. Quo rex ut ridet: spenit: suisque hoibus iussit: ut episcopum sub omnibz feritate costringeretur: eiusque examini reservaretur. Quem ferocios gothi detinunt circundantes: cum in uno loco stare preceperunt: sibi quis in terra circuitu designauerunt: extra quem pede tenebre nullo modo auderet. Eiusque in sole nimis estuaret: nec circuitu exire possemus: et repente tonitrua et couscidiodes: ac pluvia nimia eruperunt: adeo ut custodientes eum immensitatē imbris ferre non possent. Et cum inundatio nimia vobis fieret: intra designationem circuiti: intra quam vir dei stetit: ne vna quidem aqua gutta descenderit. Quod dum regi nuntiatus fuisset quem primitus infastabili furore siebat: postmodum reverendissime pertractauit: et cum honore ad propria remisit. Hec gregorius. iij. dal. cap. xiiij.

De sanctis triginta martyribus Cap. xxxiiij.

Riginta milites christiani: rome via apia martyrio corollati sunt. Quos diocletianus imperator simul detentos: capitale sententia condemnatos: decollari fecit. Sicque cononam martyrum perceperunt kalen. januarii.
De sancto Macario abate alexandrino. Cap. xxxv.

Macarius alexandrinus abbas: ut habet in historia tripartita: fuit in deserto de seculo: ad dissidentiam alterius macarii egypti: antonii discipuli: qui fuit in thebaide: de quo dicitur. xviii. kal. e. februarij. hic descendens de seculo: intravit dormire in monumeto: ubi sepulta erant corpora paganoz. De quorum vno sibi pulular sub capite stravit. Demones autem ut ipsum terret: vocabat quasi mulierem ad balneum inustans: et alter demum sub ipso: tanquam ex mortuo illo rudebat: se venire non posse: quod peregrinus super se habebat. Macarius autem in nullo territ corpore tundebat dicens: Quod si posset. Apparuit sibi diabolus aliquid cui falso messoris: volensque eum ferre non potuit. Dixit quod ab eo multa violenter pateretur: quod sibi prenale non poterat. Nam quicquid macarius factebat: et demum: sive vigilabat: sive nunc dormitabat: sic ieiunabat: sive penitus non comedebat: verum in sola humilitate ipsum excellebat. Ut etatus a temptationibus carnis sacrificiis magni barene deferrebat: et interrogatus a theofilio quid faceret: respondit: quod se vexantem vexabat. Cuidit alia vice diabolus habentem in teste perforata ampullas multas: quas dixit esse temptationes spiritus: et quod ibat potionare fratres. Ita ut si vni aliquam carum non placaret: aliam porigeret. Et cum rediret: macario interrogatus quid se cereret: respondit: quod oculi sanctificati erant: preter quedam theofili: quod sibi consenserat. Surgensque macarius illuc inire: illucque fratre tetraptu innens convenerit. Et post hoc iterum demonem cundere pertum interrogat: quod se fratres habebant: qui respondit: quod male: et quod plus erat: vnum acquisitus tu amiserat: qui sanctior alius factus erat. Dicit caput defuncti reperiisse: et orasset: Interrogavit quod esset: qui respondit: vbi erat: aha sua: respondit: quod in inferno in tanto profunditate: quantu distat celum a terra. Ad dicit quod adhuc profundiores sunt inde. Et vix tra hos profundissimi sunt falsi christiani: quod sanguinem cognoscunt parvupedem. Ambulans autem per profundam soliditudinem: ad quodlibet militare arundinez figebat: ut postmodum redire sciret. Et cum iam noua dieras fecisset: eas oculis diabolus colligit: et ad caput eius dormientis posuit: unde ad redeundum plurimum laborauit. Fratri cuiusdam longe tentato: quod in cella sua inutiliter permaneret: pulsuluit: ut cogitationibus illis sic ruderet: quod saltu pro christi amore celle parvates custos dicit. Dum culte se pungente occidisset: et ex eo sanguis exsisteret: redarguens se: quod prolam in iuriā vindicasset: nudus sex menses in deserto manxit: inde a scabronibus laceratus exiuit. Post hec clarus virtutibus in pace quietuit quanto non. Januarii. Hec in vitis patrum.

De sanctis Argeo, Marcessio et Marcellino martyribus. Cap. xxxvi.